

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 14Csp/25/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517201201
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Petrovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2020:2517201201.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Janou Petrovičovou v spore žalobkyne: A. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom L.. Š. XXX/XXX, XXX XX N. E., zastúpená: Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Legionárska 7158/5, 911 01 Trenčín, IČO: 47 256 907 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 o určenie neplatnosti právnych úkonov a zaplataenie sumy 2.997,02 Eur takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplataenie sumy 678,76 Eur **z a s t a v u j e**.
- II. Súd žalobu v časti o určenie neplatnosti Dohody o poskytovaní služby uzavretej v súvislosti so Zmluvou o úvere č. 8100045125 zo dňa 19.07.2012, **z a m i e t a**.
- III. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8100045125 zo dňa 19.07.2012 uzavretá medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, je absolútne **n e p l a t n á**.
- IV. Súd žalobu v časti o zaplataenie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.518,26 Eur a v časti o zaplataenie finančného zadostučinenia vo výške 800,- Eur, **z a m i e t a**.
- V. Žalovaný má **n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 50 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 21.02.2017 pôvodne domáhala, aby súd určil, že Dohoda o poskytovaní služby uzavretá v súvislosti so Zmluvou o úvere č. 8100045125 zo dňa 19.07.2012 je absolútne neplatná, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8100045125 zo dňa 19.07.2012 uzavretá medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je absolútne neplatná. Ďalej sa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 2.197,02 Eur a poskytnúť žalobkyni sumu vo výške 800,- Eur ako primerané finančné zadostučinenie. Súčasne sa domáhala náhrady trov konania.

2. Žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorila Zmluvu o úvere č. 8100045125 zo dňa 19.07.2012, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyni úver vo výške 1500,- Eur so splatnosťou 42 mesačných splátok s výškou splátky 80,37 Eur, s celkovou čiastkou na úhradu 3.375,54 Eur (vrátane odmeny za poskytovanie služieb), následne i úver vo výške 678,76 Eur so splatnosťou 24 mesačných splátok s výškou splátky 80,37 EUR, s celkovou čiastkou na úhradu 1.928,88 Eur. Žalobkyni bolo doposiaľ zrážané zo mzdy 45 x 80,37 Eur, teda 3.616,65 Eur. Okrem toho žalobkyňa zaplatila dňa 09.08.2012 splátku vo výške 80,37 Eur. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru - Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100045125 podpísanej žalobkyňou 16.07.2012 a žalovaným 19.07.2012 vyplýva, že žalobkyňa v bode 5 žiada o poskytnutie úveru vo výške 1500,- Eur so splatnosťou na 42

splátok, s výškou mesačnej splátky 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 3.375,54 Eur s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 70,01 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,01 % a s priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver vo výške 46,52 %. V bode 6 vyššie citovanej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sú dopísané údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypĺňajte), z čoho vyplýva, že poskytnutá čiastka úveru je 1.500,- Eur, splatnosť úveru je 42 splátok, výška mesačnej splátky vrátane úrokov je 80,34 Eur celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 3375,54 Eur s ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 69,87 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,01 % a s priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver vo výške 46,52 %. V zmysle bodu 13 predmetnej žiadosti, riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti - zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100045125 zo dňa 19.07.2012 vyplýva, že žalobkyni bol schválený úver vo výške 1.500,- Eur so splatnosťou na 42 mesiacov, s mesačnou splátkou úveru 80,37 Eur, s dátumom splatnosti prvej splátky úveru 19.08.2012, s dátumom splatnosti poslednej splátky úveru 19.01.2016, s mesačnou periodicitou splácania úveru, dátumom splatnosti splátky v priebehu periódy splácania v 19. deň, ročnou percentuálnou mierou nákladov úveru 69,87 %, s priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov platnej ku dňu podpísania zmluvy o revolvingovom úvere 46,52 %, odplata za poskytnutie služby podľa Dohody o poskytnutí služby 215,75 Eur. Zmluva uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň spotrebiteľským úverom v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o Žalobkyňa má za to, že napadnutá zmluva neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy. Napadnutá zmluva je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vyplýva to zo skutočností, že v oboch prípadoch žalobkyňa so žalovaným spísali žiadosť o poskytnutie úveru v bode 5 a následne žiadosť bola podpísaná žalovaným. Z bodu 6 vyplýva, že sa nemá vyplíňať, teda v čase uzavretia zmluvy - žiadosti táto časť nebola vyplnená, o čom svedčí aj iný typ písma, kde sú uvedené údaje o chválenom revolvingovom úvere. Žalobkyni následne došlo oznámenie veriteľa o schválení úveru - zmluva o revolvingovom úvere. Uvedené oznámenie nie je však podpísané zo strany žalobcu. Z toho vyplýva, že žalobkyňa so žalovaným neuzavreli písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak, ako to má na mysli ustanovenie § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko písomná forma bola uvedená len na žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, pričom schválenie revolvingového úveru s uvedením výšky úveru a všetkých náležitostí týkajúcich sa splátok, úrokov, ročnej percentuálnej miery nákladov, boli uvedené len v oznámení veriteľa, ktoré žalobkyňa nepodpísala. Žalobkyňa má za to, že ide o nekalú prax žalovaného, nakoľko v čase podpisu zmluvy žalobkyňa nevedela, v akej výške a s akými podmienkami jej bude schválený úver, pretože vypisuje len žiadosť o poskytnutie úveru a schválenie úveru jej má byť oznámené následne žalovaným, kde už nemá možnosť ovplyvniť výšku úveru, ani podmienky, za ktorých je úver poskytnutý. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1. Zmluva o úvere č. 8100045125 zo dňa 19.07.2012 neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a l), poskytnutý úver sa preto považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 cit. zákona. Navyše zmluva obsahuje úrokovú sadzbu vo výške 70,01 % ročne a úroková sadzba ďalšieho úveru je 76,21 % ročne. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Uvedená odplata výrazne prevyšuje odplatu obvyklú na finančnom trhu za spotrebiteľský úver. Podľa informácii NBS SR v júli roku 2012 bola priemerná ročná úroková miera pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých v obchodných bankách vo výške 13,53 %. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavami v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Súčasťou úverovej zmluvy je dohoda o zrážkach zo mzdy, spísaná na osobitnom dokumente. Ide o Dohodu o zrážkach zo mzdy č. 8100045125 zo dňa 19.07.2012. Dohoda o zrážkach zo mzdy bez súdnej kontroly, kedy spotrebiteľ nemá možnosť tieto zrážky zrušiť, je neprijateľnou podmienkou spôsobujúcou výraznú nerovnováhu v postavení zmluvných strán. V zmysle praxe Slovenskej obchodnej inšpekcie dohoda o zrážkach zo mzdy neprijateľnou podmienkou, nakoľko sa v zmysle ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa odchyľuje od ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka. Predformulovaný súhlas spotrebiteľa nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa. Taktiež nie je možné dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečiť budúcu pohľadávku, tak ako je to v tomto prípade. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a

povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Poukázala na Uznesenie na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 21.01.2011 pod č. 8636/2010-110.98,113,179, ktorým v bode 9 Občianskeho zákonníka je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ust. § 53 Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku právneho vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. V neposlednom rade žalobkyňa vidí pre dôvod rozporu s dobrými mravmi neplatnosť zmluvy aj v časti dohody o poskytovaní služieb. Túto zmluvnú podmienku nemožno považovať za individuálne dojednanú, bola súčasťou vopred pripraveného formulára a na tom nemení nič skutočnosť, že k tejto zmluvnej podmienke nemusela žalobkyňa pristúpiť. Úprimnosť tohto úmyslu zo strany žalovaného by mohla doložiť samostatná zmluva a nie jedna zmluvná podmienka, ktorú musí budúci dlžník osobitne podpísať. K takto koncipovanej zmluve pristupuje dlžník v prvom rade s tým, že má záujem získať úver, musí akceptovať vopred pripravené zmluvné podmienky a obvykle nemá dosť času dôkladne si zmluvu prečítať a dostatok odborných znalostí k tomu, aby odborné a cielene náročne formulované body zmluvy mohol vôbec z pohľadu ich obsahu a dosahu na jeho osobu posúdiť. Takto môže dôjsť k tomu, že sa zaviazne zaplatiť za službu, ktorú nedostal a ktorú vôbec dostať nemusí, čo spôsobuje v tejto časti jeho zjavne nevýhodné postavenie. Takéto zmluvné podmienky sú neprimerané, v neprospech spotrebiteľa, a teda neplatné. Navyše žalovaný už zaplatenú službu podmieňuje splnením ďalších podmienok (dlhodobá pracovná neschopnosť atď.) a dostáva dlžníka do situácie, keď hoci za službu zaplatil, nemusí podľa zmluvy nastať situácia, kedy by o zaplatenú službu mohol požiadať. Žalobkyňa zaplatila žalovanému zo zmluvy doposiaľ sumu 3.697,02 Eur. Výška úveru bola 1.500,- Eur. Žalovaný je povinný žalobcovi bezdôvodné obohatenie vydať. Žalovaný sa na úkor žalobkyne obohatil o 2.197,02 Eur. Žalobu žalobkyňa ďalej odôvodnila aplikáciou ustanovenia § 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa má za to, že žalovaný porušil jej práva ako spotrebiteľa a je povinný zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, a to najmä s ohľadom na výrazný zásah do práv žalobkyne, neprimerané praktiky žalovaného pri vymáhaní úveru. Neustále výzvy a navyšovania dlžnej sumy zo strany žalovaného značne nepriaznivo pôsobili na zdravotný aj psychický stav žalobkyne. Žalobkyňa si preto uplatňuje výšku zadosťučinenia vo výške 800,- Eur, ktorú považuje za primeranú výšku úveru, morálnej a majetkovej ujme. Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti časti zmluvy žalobkyňa preukazuje tým, že v súčasnej dobe existuje stav právnej neistoty, v dôsledku ktorej nie je zrejmé koľko má žalobkyňa žalovanému zaplatiť bez toho, aby na strane žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu. Zároveň je žalobkyňa v zlej finančnej situácii a splácanie neprimerane vysokých úrokov by mohlo pre žalobkyňu znamenať značne nepriaznivé dôsledky, tak ako aj prípadné uplatnenie zrážok zo mzdy zo strany žalovaného a nekontrolované vykonávanie zrážok zamestnávateľom.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 13.06.2017, ktorým žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Vo vyjadrení uviedol, že podaná žaloba je neprípustná podľa § 137 písm. c) CSP (žalobca sa nedomáha určenia práva) a je neprípustná aj podľa písmena d) uvedeného ustanovenia (žiadny osobitný zákon takýto typ žaloby neupravuje). Ďalej uviedol, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je osobitným nárokom, ktorý nie je upravený spotrebiteľským právnym režimom, teda aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné posudzovať podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline, č. k. 9Co/516/20 15 zo dňa 29.10.2015, podľa ktorého vzťah bezdôvodného obohatenia medzi účastníkmi je osobitným, nie spotrebiteľským vzťahom. Z uvedeného dôvodu žalovaný vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti súdu a žiadal, aby Okresný súd Piešťany postúpil vec vecne a miestne príslušnému Okresnému súdu Bratislava 1 podľa sídla žalovaného. Žalovaný poprel tvrdenia žalobkyne, že návrh na určenie, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8100045125 zo dňa 19.07.2012 je bezúročná a bez poplatkov. Žalovaný uviedol, že medzi návrhom na uzavretie zmluvy v podobe žiadosti o poskytnutie úveru a prijatím návrhu v podobe bodu 6 nie je, pokiaľ ide o údaje dohodnuté medzi zmluvnými stranami, žiadny rozdiel. Tvrdenia žalobkyne o povahe oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nemajú oporu ani v skutkových okolnostiach a ani v právnych predpisoch a nie všetky údaje predstavujúce náležitosti takejto zmluvy sú objektívne dohodnuteľné (napr. údaj o kontrolnom orgáne, priemernej hodnote RPMN), rovnako tak nie je možné priamo dohodnúť ani výšku RPMN. Ani údaj o konečnej splatnosti úveru, či tzv. rozpise splátky. Súčasne žalovaný namietol rozpor medzi tvrdeniami žalobkyne a jej žalobným návrhom. Pokiaľ ide o údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru, Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniaми. Obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 sú

neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy. Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Doba trvania zmluvy a tiež termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. Termín konečnej splatnosti je tak 19.01.2016 (vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi). Zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky (80,37 Eur), termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - 19. deň v mesiaci, uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru, ako aj v Splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy) a počet splátok (42 splátok), teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Nad rámec toho zmluva obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky. K Dohode o poskytnutí služby žalovaný uviedol, že Dohoda nie je predpokladom a ani podmienkou pre vznik zmluvy o úvere. Podľa § 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Dohoda o poskytnutí služby je uzavretá ako samostatná zmluva. Je to dokument samostatne podpísaný, graficky oddelený od Zmluvy o úvere, nejde o automatickú súčasť úverovej zmluvy. text dohody je osobitne zvýraznený a objektívne neprehliadnuteľný. Služba nie je poskytovaná automaticky, ale z iniciatívy dlžníka. Žalovaný tiež poprel tvrdenia žalobkyne týkajúce sa úrokovej sadzby. Úprava výšky úrokov pre úverovú zmluvu je uvedená v § 502 Obchodného zákonníka. Samotná výška odplaty (úrokov) bola v čase uzavretia Zmluvy upravená § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie teda predstavuje „zákon“, na ktorý sa odvoláva § 502 Obchodného zákonníka. Obvyklou odplatou, vzhľadom na spôsob jej určovania v korelácii s tým, že ide o odplatu na finančnom trhu (nie na bankovom trhu) je hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR. Tá bola pre zmluvu vo výške 46,52 %. Dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala - za podstatné prevýšenie by bolo možné považovať odklon od priemernej sadzby o 25-27 %. Žalovaný ďalej namietol tvrdenia žalobkyne o vopred sformulovanej dohode o zrážkach zo mzdy z pohľadu neprijateľnosti zmluvných podmienok. Žalobca ako prvý podpísal znenie dohody o zrážkach zo mzdy a takto podpísaný návrh predložil žalovanému. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonná spôsob zabezpečenia pohľadávky. Žalovaný napokon poprel aj dôvodnosť nároku na vydanie primeraného finančného zadostučinenia. S poukazom na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. žalovaný uviedol, že žalobkyňa neuniesla v prvom rade ani v minimálnom rozsahu dôkazné bremeno svojho uplatneného nároku. t. j. v čom, resp. na akom základe si ho uplatňuje. Súčasne z tvrdení žalobkyne nie sú zrejmé základné skutočnosti, ktoré na zdôvodnenie uplatňovania takého nároku vlastne uplatňuje. Z obsahu žaloby nevyplýva žiaden dôvod, pre ktorý by žalobkyňa bola oprávnená požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia.

4. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 04.07.2017. Vo vyjadrení uviedla, že bod 5. (vyplňte) vyplnila ako dlžník podľa zmluvy dňa 16.07.2012 s tým, že bod 6. (nevypĺňajte) nebol v tom čase vyplnený, tento vyplnil žalovaný podľa zmluvy dňa 19.07.2012. Až následne dňa 19.07.2012 vyhotovil žalovaný Oznámenie veriteľa o schválení úveru, kde doplnil niektoré údaje k zmluve, toto oznámenie však nemala žalobkyňa k dispozícii dňa 05.01.2012, preto oznámenie nemožno považovať za súčasť zmluvy, ale za nový návrh zmluvy, ktorý žalobkyňa neakceptovala, nakoľko nie je opatrený jej podpisom. Oznámenie žalovaného o schválení úveru nemožno považovať za zmluvu a nie je ani jej súčasťou. Poukázala na nejednoznačnosť uvedenia termínu konečnej splatnosti, keď v zmluve je uvedený počet splátok bez uvedenia konkrétneho termínu splatnosti úveru. Uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru považuje žalobkyňa za neurčité. S poukazom na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 40 Obdo45/2012 z 24. júna 2013 nemožno považovať nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia za osobitný nárok, ktorý nie je upravený spotrebiteľským právnym režimom, ako sa mylne domnieva žalovaný. Charakter sporu je potrebné posudzovať podľa toho, v čom má základ, preto ak je základom spotrebiteľská zmluva, každé konanie, ktoré vzniklo zo spotrebiteľskej zmluvy, je nutné posudzovať prioritne podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe uvedeného žalobkyňa považuje námietku žalovaného ohľadne nedostatku miestnej príslušnosti Okresného súdu Piešťany za nedôvodnú ako za nedôvodnú považuje požiadavku na posúdenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia bez použitia ustanovení o ochrane práv spotrebiteľa. Pokiaľ ide o nárok na vydanie primeraného finančného zadostučinenia, žalobkyňa má za to, že jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Nič však nebráni tomu, aby sa uvedené nároky uplatnili v jednom konaní (o vydaní bezdôvodného obohatenia a o zaplatení primeraného finančného zadostučinenia). V danom prípade

je nepochybné, že žalovaný porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľa tým, že požadoval od žalobkyne úroky v rozpore so zákonom a tým, že úverová zmluva neobsahovala zákonom stanovené náležitosti, čím vzniklo na jeho strane bezdôvodné obohatenie vo výške 2.197,02 Eur. V dôsledku ujmy vzniknutej žalobkyňi bola nútená sa domáhať svojich práv v tomto konaní. Vzhľadom na intenzitu zásahu do práv žalobcu považuje uplatnené finančné zadostučinenie vo výške 800,- Eur za primerané. Žalobkyňa má za to, že práve v tomto konaní si uplatňuje na súde porušenie svojho práva ako spotrebiteľa a preto má nárok aj na primerané finančné zadostučinenie z dôvodu, že porušenie jej práv, prípadne povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa ako aj osobitným predpisom je spôsobilé privodiť jej ujmu ako spotrebiteľovi. Je nepochybné, že žalovaný je podnikateľom v oblasti spotrebiteľských úverov a preto má konať v súlade so zákonmi na ochranu spotrebiteľa. Keďže boli porušené práva spotrebiteľa vo vzťahu k jednotlivým zmluvným dojednaniám, má žalobkyňa ako spotrebiteľ právo na primerané finančné zadostučinenie.

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobkyne vyjadril podaním doručeným súdu dňa 13.07.2017. Vo vyjadrení opakovane poprel tvrdenia žalobkyne o povahe Oznamenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ako aj argumentáciu žalobkyne ohľadom absencie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zotrval aj na vznesenej námietke miestnej nepríslušnosti súdu pokiaľ ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý je podľa žalovaného osobitným nárokom, ktorý nie je upravený spotrebiteľským právnym režimom. Zotrval na nedôvodnosti uplatneného nároku na priznanie primeraného finančného zadostučinenia. Predpokladom na uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie nemôže byť len konštatovanie o tom, že došlo k porušeniu práva alebo povinnosti v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ale aj objektívne preukázanie, že reálne došlo alebo mohlo dôjsť k vzniku ujmy na právach spotrebiteľa. Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno svojho uplatneného nároku, t. j. v čom, resp. na akom základe si ho uplatňuje, nijakým relevantným spôsobom nepreukázala vierohodnosť svojich tvrdení, že v čom by malo spočívať porušenie jej spotrebiteľských práv, resp. hrozba vzniku/vznik ujmy titulom bezdôvodného obohatenia. Z toho dôvodu nemožno dospieť k záveru, že žalobkyňou uplatnený nárok na finančné zadostučinenie je primeraný, nakoľko z jej paušálnych tvrdení o porušení jej práv ako spotrebiteľa vôbec nevyplýva či k tomuto porušeniu reálne došlo a ak by tomu tak aj bolo, nebolo by jasné, že akej intenzity by bol zásah do jeho práv.

6. Na pojednávaní dňa 18.01.2018 žalobkyňa vzala žalobu v časti bezdôvodného obohatenia čiastočne späť, z dôvodu, že žalobkyňi bol navýšený revolvingový úver o sumu 678,76 Eur. Výška bezdôvodného obohatenia je v sume 1.518,26 Eur. Žalovaný so zastavením konania v spät'vzatej časti súhlasil.

7. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom spät'vzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so spät'vzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so spät'vzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k spät'vzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Podľa § 146 ods. 2 CSP, súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

11. Vzhľadom na to, že žalobkyňa vzala žalobu sčasti späť po tom, čo začalo pojednávanie, súd konanie v časti o zaplatenie sumy 678,76 Eur zastavil so súhlasom žalovaného.

12. Právna zástupkyňa žalobkyne v rámci prednesu žaloby podľa § 181 ods. 1 CSP zotrvala na podanej žalobe.

13. Právny zástupca žalovaného v rámci vyjadrenia sa k prednesu právnej zástupkyne žalobkyne podľa § 181 ods. 1 CSP uviedol, že s tvrdeniami žalovanej strany sa nestotožňuje, predovšetkým pokiaľ ide o náležitosti § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v oblasti vymedzenia termínu konečnej splatnosti úveru ako aj povinnosti členenia splátok úveru. Zákonná náležitosť termínu konečnej splatnosti úveru nie je požiadavkou na uvedenie presného dátumu, nakoľko v danom prípade, by

zákonodarca logicky použil spojenie dátum. Z účelu uvedenej náležitosti môžeme usudzovať, a to aj podľa významu termínu podľa krátkeho slovníka slovenského jazyka, že ide o vymedzenie lehoty, resp. časového rozsahu, v ktorom je potrebné niečo splniť. Určenie konečnej splatnosti úveru bolo v zmluve uvedené v obsahu zmluvných dojednaní, ktoré tvoria v zmysle dohody zmluvy strany neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podporne v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, ktorý ohľadne predmetnej náležitosti uviedol, že nie je potrebné, aby zmluva uvádzala konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú bez ťažkostí spotrebiteľovi identifikovať konečnú splatnosť úveru. Poukázal tiež na to, že z dôvodu nesprávnej prvotnej implementácie smernice 2008/48/ES do zákona o spotrebiteľských úveroch bola inicializovaná aj s ohľadom na závery súdneho dvora, novelizácia zákona o spotrebiteľských úveroch, a to predovšetkým s ohľadom na povinnosť prihladania na nepriamy účinok predmetnej smernice. Predmetnou novelou, ktorá nadobudla účinnosť 01.05.2018, bola zo zákonného znenia vypustená povinnosť uvádzania termínu konečnej splatnosti úveru. Dôvodom prijatia uvedeného zákona bola podľa dôvodnej správy povinnosť zosúladenia znenia zákona so smernicou z dôvodu jej nesprávnej implementácie do zákona účinného od 11.06.2010. Predmetná novela sa týkala rovnakých náležitostí údajnej povinnosti členenia splátok úveru, kedy s prihliadnutím na harmonizované ustanovenia smernice bola náležitosť členenia splátok na istiny, úrok a iné poplatky nahradená jednoduchým znením o frekvencii splátok úveru. Závery Súdneho dvora, ako aj novelizácia zákona jednoznačne podporuje závery žalovaného. Právny zástupca žalovaného zároveň vzniesol námietku premlčania voči uplatnenému nároku, a to z dôvodu, že k preplateniu istiny úveru došlo po prvýkrát dňa 11.11.2013, má teda za to, že objektívne premlčacia lehota ku dňu podania žaloby uplynula. Pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu lehotu, táto v predmetnej žalobe nebola riadnym spôsobom špecifikovaná, má preto, že nemožno pevne určiť začiatok jej plynutia.

14. Žalobkyňa pri výsluchu uviedla, že bola vo finančnej tiesni, dali jej podpísať veľa papierov, ktoré ani nečítala a všetky podpísala. Splácala 3-4 mesiace a následne jej sami začali robiť zrážky zo mzdy. Ani ju o tom neupovedomili, že sa budú tieto zrážky vykonávať. Ona im posielala splátky z banky. Bola z toho vystresovaná, pani z účtárne jej povedala, že to už spláca nejako dlho a preto to začala riešiť. Potrebovala sumu 3.000,- Eur, boli uzatvorené naraz dve zmluvy na 1.500,- Eur. Pokiaľ ide o spôsob uzatvárania zmluvy, nič nevypisovala, len to podpísala. Na otázku, či jej bolo doručené oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 19.07.2012 uviedla, že si nepamätá, čo sa týka druhého úveru, to jej prišlo smskou. Prišli jej na účet aj peniaze, ktoré nechcela, jedná sa o navýšenie úveru. Následne zisťovala, o čo sa jedná, tieto však žalovanému nevrátila, lebo bola vo finančnej tiesni, peniaze jej dobre padli.

15. Uznesením č. k. 14Csp/25/2017 - 102 zo dňa 15.03.2018, právoplatným dňa 18.05.2018, súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedného na tunajšom súde pod sp. zn. 6Csp/20/2017.

16. Uznesením č. k. 14Csp/25/2017 - 137 zo dňa 13.03.2019, právoplatným dňa 03.04.2019, súd rozhodol o pokračovaní v konaní.

17. V podaní doručenom súdu v elektronickej autorizovanej podobe dňa 28.10.2019 žalobkyňa uviedla, že k preplateniu istiny došlo dňa 11.11.2013 a žalobkyňa uplatnila svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia na súde podaním žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia dňa 13.02.2017. Má za to, že žalovaný sa obohatil na úkor žalobkyne úmyselne. Táto skutočnosť vyplýva z postavenia žalovaného, ktorý pri výkone svojej podnikateľskej činnosti koná s odbornou starostlivosťou, a jeho vedomosti o povinných náležitostiach spotrebiteľských zmlúv, ktorých nespĺnenie zakladá fikciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti, sú na vyššej úrovni, ako vedomosti bežného spotrebiteľa. Rovnaký právny názor vyjadril Krajský súd Prešov v rozhodnutí spis. zn. 7Co/84/2011. Čo sa týka subjektívnej premlčacej doby, začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je viazaný na skutočnú vedomosť oprávneného (žalobkyne) o bezdôvodnom obohatení žalovaného. Na posúdenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné, aby žalobkyňa mala vedomosť o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu. O tejto skutočnosti môže mať žalobkyňa vedomosť, len ak si bude vedomá niekoľkých ďalších skutočností, a to najmä skutočnosti, že uzatvorila spotrebiteľskú zmluvu, o predmete a rozsahu tejto zmluvy, jej právach a povinnostiach z nej vyplývajúcich, a o skutočnosti, že daná zmluva je podľa platných právnych predpisov bezúročná a bez poplatkov. Žalobkyňa ako bežný spotrebiteľ mala vedomosť o tom, že so žalovaným uzatvorila spotrebiteľskú zmluvu, a taktiež o predmete a rozsahu danej zmluvy, o jej právach a povinnostiach vyplývajúcich z danej zmluvy. O skutočnosti,

že na danú spotrebiteľskú zmluvu sa vzťahuje fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti, žalobkyňa nadobudla vedomosť až po vyhľadani právneho zástupcu a konzultácií, čiže v krátkom čase pred podaním samotnej žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia. V tomto prípade poukázala na rozsudok Okresného súdu Lučenec, spis. zn. 7Csp/16/2018. Vzhľadom na uvedené má za to, že k premlčaniu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nedošlo. Objektívna premlčacia doba je v tomto prípade stanovená na dobu 10 rokov. K premlčaniu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia by tak došlo 11.11.2023. Subjektívna premlčacia doba vzhľadom na vedomosť žalobkyne začala plynúť dňom, kedy sa dozvedela o skutočnosti, že na zmluvu, uzatvorenú so žalovaným sa vzťahuje fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti, konkrétne 21.12.2016, kedy žalobkyňa splnomocnila právneho zástupcu na jej zastupovanie v predmetnej veci, teda k premlčaniu by došlo 21.12.2018. Žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia bola podaná na Okresný súd Piešťany dňa 16.02.2017. Tiež uviedla, že podľa výkladu a právneho názoru niektorých súdov sa začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby viaže na zaplatenie poslednej splátky úveru. Poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Prešov, spis. zn. 20Csp/88/2017. Žalobkyňa uhradila poslednú splátku v mesiaci november 2016, pričom nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnila podaním žaloby na Okresný súd Piešťany dňa 16.02.2017. Pokiaľ by mal byť začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby viazaný na termín zaplatenia poslednej splátky, nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia bol uplatnený v rámci premlčacej doby a premlčaný nie je. Na základe uvedených skutočností považuje námietku premlčania vznesenú právnym zástupcom žalovaného za neodôvodnenú.

18. V podaní doručenom súdu v elektronickej autorizovanej podobe dňa 26.11.2019 žalovaný uviedol, že naďalej trvá na vznesenej námietke premlčania a poprel tvrdenia žalobkyne, že je potrebné skúmať, kedy sa dozvedela o údajnom bezdôvodnom obohatení žalovaného. Subjektívna premlčacia doba je viazaná na to, že „poškodený“ subjekt má k dispozícii skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoje údajné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia. Toto ustanovenie nemožno zamieňať s okamihom, kedy sa spotrebiteľ dozvedel o údajnom nároku v takom prípade by okamih začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty stratil zmysel z dôvodu nemožnosti jeho pevného stanovenia. Podľa komentárovej literatúry v desaťročnej premlčacej dobe sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, keď bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne. Úmysle (či už priamy alebo nepriamy) musí smerovať k bezdôvodnému obohateniu a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nestačilo by teda, kedy povinný získal bezdôvodné obohatenie neúmyselne a potom by si ho úmyselne ponechal. Pokiaľ by mala byť v posudzovanom prípade aplikovaná desaťročná premlčacia doba pre prípad získania úmyselného bezdôvodného obohatenia, bolo by preto nutné preukázať existenciu vedomosti žalovaného o tom, že existuje skutočnosť, od ktorej odvodzuje vznik a existenciu bezdôvodného obohatenia. Existencia úmyslu získať bezdôvodného obohatenia nie je daná s eventualitou, že by bezdôvodné obohatenie mohlo vzniknúť. Žalobkyňa doposiaľ neuviedla a ani nepreukázala jedinou skutočnosť o vedomosti žalovaného o tom, že by mal získavať bezdôvodné obohatenie. Prieči sa akejkoľvek dokázanej skutočnosti či všeobecnému chápaniu, aby žalovaný mal konať s úmyslom porušiť právne predpisy a týmto porušením získať bezdôvodné obohatenie. V tomto smere žalovaný poukázal na rozsudky Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/530/2015, sp. zn. 14Co/637/2015, sp. zn. 16Co/746/2015 a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/516/2015.

19. Súd konal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobkyne a právneho zástupcu žalovaného podľa § 180 veta druhá CSP, ktorí sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s rozhodnutím ich neprítomnosti.

20. Súd sa oboznámil so žalobou, písomnými vyjadreniami strán sporu, prednesom právnych zástupcov strán sporu, vykonal dokazovanie listinami - Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 19.07.2012, Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., potvrdením o vykonávaní zrážok, Dohodou o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100045125 zo dňa 19.07.2012, oznámením veriteľa o schválení dlhu dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 19.07.2012 a výsluchom žalobkyne, na základe ktorého zistil nižšie uvedený skutkový stav.

21. Žalovaná ako dlžník podpísala dňa 16.07.2012 v Piešťanoch Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere, v ktorej na predtlačenom formulári vyplnila v bode 2. svoje osobné údaje a v bode 5. vyplnila údaje o požadovanom revolvingovom úvere. Žalovaná ako dlžník požiadala žalobcu o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 42/19, mesačná splátka (vrátane

úrokov): 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 3.375,54 Eur, predpokladaná RPMN za úver (v %): 70,01, ročná úroková sadzba úveru (v %): 70,01, priemerná RPMN za úver (v %): 46,52, poskytnutá čiastka revolvingu: 790,84 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 63,32, ročná úroková sadzba revolvingu (v %): 76,21.

22. V bode 8., 8.1. strany uzavreli Dohodu o poskytnutí služby podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Predmetom tejto dohody bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby.

23. Súčasťou tejto žiadosti je aj bod 6. - údaje o schválenom revolvingovom úvere, pri ktorom je v zátvorke uvedené: „nevypíňajte“. Viditeľne iným typom písma, sú v bode 6. doplnené údaje: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 42/19, mesačná splátka (vrátane úrokov): 80,34 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 3.375,54 Eur, RPMN za úver (v %): 69,87, ročná úroková sadzba úveru (v %): 70,01, priemerná RPMN za úver (v %): 46,52, poskytnutá čiastka revolvingu: 750,89 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 60,79, ročná úroková sadzba revolvingu (v %): 76,21. Žiadosť/Zmluva bola podpísaná žalobcom dňa 19.07.2012 v Bratislave.

24. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100045125 zo dňa 19.07.2012 vyplývajú nasledovné údaje o schválenom úvere: schválená výška úveru: 1.500,- Eur, splatnosť úveru: 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru: 80,37 Eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru: 19.08.2012, dátum splatnosti poslednej splátky úveru: 19.01.2016, periodicita splácania úveru: mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania: 19., celková výška úveru: 1.500,- Eur, RPMN úveru: 69,87 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania Zmluvy o RÚ: 46,52 %, schválená výška revolvingu: 902,92 Eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu: 902,92 Eur, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu: 80,37 Eur, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška): 60,49 %, úverový limit: 1.500,- Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 3.375,54 Eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1. písm. a) Dohody o poskytnutí služby: 215,75 Eur, ročná úroková sadzba úveru: 70,01 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 76,21 Eur, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania: 9 %, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere: 19.07.2012.

25. Podľa potvrdenia zo dňa 08.12.2016 bola žalovanej zrazená za obdobie od 03/2013 do 11/2016 na číslo pôžičky 8100045125 suma 3.616,65 Eur.

26. Dňa 19.07.2012 strany sporu uzatvorili aj Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100045125. V Dohode sa uvádza, že spoločnosť bude mať (má) voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100045125 čiastku vo výške 1.500,- Eur. V zmysle Zmluvy/dodatku k zmluve má dlžník právo, aby mu v prípade riadneho splácania úveru bol poskytnutý ďalší úver v rámci tzv. revolvingu (ov). Pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečované touto dohodou sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru, prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov. Na základe tejto dohody je zamestnávateľ dlžníka povinný vykonávať v prospech spoločnosti mesačné zrážky zo mzdy dlžníka, vždy v riadnom výplatnom termíne dlžníka a odvádzať na účet spoločnosti vo výške 80,37 Eur. Strany výslovne súhlasili s tým, že pokiaľ nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške (a to z akéhokoľvek dôvodu), ale vo výške nižšej, bude za účelom riadneho vyrovnania príslušných pohľadávok výška mesačných zrážok zo mzdy v najbližšom nasledujúcom mesiaci, či mesiacoch zvýšená nad dohodnutú výšku, a to na najvyššiu

prípustnú výšku v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich rozsah zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia. Dlžník s takýmto postupom výslovne súhlasí.

27. Uznesením č. k. 19Csp/16/2017 - 16 zo dňa 02.03.2017, právoplatným dňa 23.03.2017 a dňa 26.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/194/2017 - 64 zo dňa 19.06.2017, súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. 8100045125 zo dňa 19.07.2012 uzavretej medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

28. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v znení účinnom ku dňu 16.07.2012), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

29. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

30. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

31. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb. v znení účinnom ku dňu 16.07.2012), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

32. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

33. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

34. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

35. Podľa § 43a Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

36. Podľa 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

37. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

38. Podľa 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

39. Podľa 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

40. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu 16.07.2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

41. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

42. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

43. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

44. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

45. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

46. Podľa § 551 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

47. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

48. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

49. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

50. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

51. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

52. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

53. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho

práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

54. Podľa § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z., neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy

a) dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, alebo b) zmenkou alebo šekom.

55. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

56. Podľa § 100 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

57. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

58. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

59. Podľa § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

60. Podľa § 137 písm. d) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

61. Predmetom konania po čiastočnom späťvzátí žaloby bolo určenie neplatnosti právnych úkonov, a to Dohody o poskytovaní služby uzavretej v súvislosti so Zmluvou o úvere č. 8100045125 zo dňa 19.07.2012 a Dohody o zrážkach zo mzdy č. 8100045125 zo dňa 19.07.2012, ako aj nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.518,26 Eur a nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 800,- Eur. Pokiaľ ide o námietku miestnej nepríslušnosti vznesenú žalovaným, túto súd vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko vo veci ide o spotrebiteľský spor a žalobkyňa ako spotrebiteľ má bydlisko v obvode Okresného súdu Piešťany, preto je možné uplatniť osobitnú miestnu príslušnosť podľa § 19 písm. d) CSP.

62. Vykonaným dokazovaním mal súd nesporne za preukázané, že žalovaná dňa 16.07.2012 písomnou žiadosťou požiadala žalobcu o poskytnutie revolvingového úveru vo výške 1.500,- Eur a v žiadosti uviedla aj ďalšie podrobné podmienky pre poskytnutie úveru vyplnením bodu 5. žiadosti - údaje o požadovanom úvere. Žalobca dňa 19.07.2012 podpísal predmetnú žiadosť/zmluvu a vyplnil bod 6. - údaje o schválenom úvere. Toho istého dňa žalobca zároveň vyhotovil listinu označenú ako Oznámenie veriteľa a schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere. Prijatie návrhu tak, ako to vyplýva z oznámenia žalovaného, ako aj zo žalovaným vyplneného bodu 6. žiadosti, ale nezodpovedá offerte žalobkyne uvedenej v bode 5. žiadosti, keď žalobkyňa bol poskytnutý úver pri RPMN vo výške 69,87 % (oproti RPMN uvedenej v návrhu vo výške 70,01 %), predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,79 (oproti predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu uvedenej v návrhu vo výške 63,32 %). Žalobkyňa zároveň v bode 5. žiadala o splátky vo výške 80,37 Eur, žalovaný v bode 6.

uviedol splátky vo výške 80,34 Eur, avšak v oznámení o schválení úveru uviedol splátky vo výške 80,37 Eur, t. j. inak ako v údajoch o schválenom úvere v bode 6.

63. Žiadosť žalobkyne o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 16.07.2012, v ktorej vyplnila bod 2. a bod 5. ako jednostranný právny úkon, možno považovať za písomný návrh na uzavretie zmluvy v zmysle ustanovenia § 43a Občianskeho zákonníka. Následne žalovaný dňa 19.07.2012 podpísal a vyplnil bod 6. predmetnej žiadosti a vystavil oznámenie o schválení úveru dlžníkovi, ktoré mali byť prijatím návrhu a teda uzavretím zmluvy. Nakoľko návrh na uzavretie zmluvy (žiadosť) a prijatie návrhu (bod 6. žiadosti a oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi) nie sú totožné, keďže sa líšia v údají o RPMN pre úver, aj vo výške splátky, nemožno hovoriť o akceptácii návrhu (žiadosti) žalobkyne zo strany žalovaného, ale o novom návrhu, ktorý mal byť dlžníkom prijatý alebo odmietnutý. Následné vyplnenie údajov v bode 6 žiadosti, resp. oznámenie veriteľa o schválení úveru, v ktorých však boli uvedené zmeny (ohľadom RPMN), možno teda považovať za odmietnutie návrhu žalobkyne a nový návrh v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ten však už nebol žalobkyňou prijatý spôsobom, ktorý vyžaduje vo svojich ustanoveniach Občiansky zákonník. K akceptácii tohto nového návrhu žalovaného zo strany žalobkyne v priebehu konania nedošlo, resp. žalovaný v priebehu konania nijako nepreukázal, že by žalobkyňa následne urobila ďalší písomný úkon, z ktorého by vyplynulo, že by takýto nový návrh žalovaného prijala.

64. Preskúmaním uvedených listín dospel súd k záveru, že k uzavretiu zmluvy medzi stranami v súlade s ustanovením § 44 ods. 1 a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka nedošlo, nakoľko prijatie návrhu tak, ako to vyplýva z údajov o schválenom revolvingovom úvere v bode 6. žiadosti žalobkyne, a ako to vyplýva z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, nezodpovedá offerte žalobkyne. Súd nemal preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných písomných prejavov vôle zmluvných strán v časti údajov pre úver (je právne bezvýznamné, či zmena týchto údajov bola v prospech alebo v neprospech spotrebiteľa), a teda v dôsledku nedodržania obligatórnej písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je táto neplatná (§ 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

65. Na základe uvedeného záväzkový vzťah z údajnej zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, ktorý je predmetom tohto sporu, nemožno posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch (zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná). Pre nedodržanie zákonom predpísanej písomnej formy je preto predmetná, žalobcom mienená zmluva o spotrebiteľskom úvere neplatná, nakoľko takýto záväzkovoprávny vzťah je nutné uzavrieť spôsobom v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z.. Predmetný úverový vzťah je nutné uzavrieť v písomnej forme s individuálne dojednanými všetkými náležitosťami, tak ako to vyžaduje § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Z dôvodu, že uvedený právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon, jedná sa o neplatný právny úkon podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzniknutý záväzkový vzťah medzi stranami sporu je preto potrebné posudzovať podľa ustanovení o bezdôvodnom obohatení, ktorým v konkrétnom prípade je plnenie z neplatného právneho úkonu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka a čerpanie finančných prostriedkov žalobkyňou je potrebné posudzovať iba z titulu bezdôvodného obohatenia sa (§ 451 Občianskeho zákonníka).

66. Vzhľadom na to, že predmetom konania bol nielen nárok na zaplatenie peňažnej sumy, ale aj určenie neplatnosti právnych úkonov, bolo povinnosťou súdu sa vysporiadať s tým, či žalobkyňa má na vyhlásení takéhoto určovacieho rozsudku naliehavý právny záujem. Ak má súd zamietnuť určovaciu žalobu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, je vylúčené, aby sa zároveň zaoberal vecou samou. V prejednávanej veci ide pritom aj o posúdenie nekalosti zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve v podobe dohody o zrážkach zo mzdy, kedy naliehavý právny záujem na takejto určovacej žalobe je daný s poukazom na ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v spojení s ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorých každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách (§ 3 ods. 3) a proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva (§ 3 ods. 5). V zmysle ustálenej súdnej praxe spotrebiteľ má vždy naliehavý právny záujem na určení, že zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná a keďže naliehavý právny záujem v prejednávanej veci vyplýva z osobitného predpisu (§ 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), nie je potrebné osobitne skúmať tento naliehavý právny záujem. Je potrebné podotknúť, že vyhovujúcim rozsudkom sa s konečnou platnosťou, bez

potreby akéhokoľvek ďalšieho konania, teda definitívne nastolí stav právnej istoty vo vzťahu k žalobkyni, keďže vyhovujúcim rozsudkom dôjde k zastaveniu vykonávania zrážok zamestnávateľa žalobkyne na základe dohody o zrážkach zo mzdy za situácie, že žalobkyňa nemá možnosť jednostranne túto dohodu ukončiť. Po vyhodnotení existencie naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení súd pristúpil k hodnoteniu žalobou napádanej Dohody o poskytovaní služby a Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov z hľadiska jej súladnosti s platnou právnou úpravou a teda jej platnosti, príp. neplatnosti v zmysle hmotného práva.

67. V časti týkajúcej sa určenia neplatnosti Dohody o poskytnutí služby zo dňa 19.07.2012 dospel súd k záveru, že v tejto časti je žaloba nedôvodná, nakoľko predmetná dohoda bola individuálne dojednaná podľa ustanovenia § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na tento záver súd žalobu v časti o určenie neplatnosti Dohody o poskytovaní služby uzavretej v súvislosti so Zmluvou o úvere č. 8100045125 zo dňa 19.07.2012 zamietol.

68. V časti týkajúcej sa určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 19.07.2017 dospel súd k záveru, že v tejto časti je žaloba dôvodná. Dohoda o zrážkach zo mzdy je prostriedkom na zabezpečenie peňažnej pohľadávky a môže byť uzavretá skôr, ako došlo k vzniku omeškania, teda možno touto dohodou zabezpečiť aj pohľadávku, ktorá sa stane zročnou v budúcnosti. Dohoda o zrážkach zo mzdy však musí spĺňať všeobecné náležitosti právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t. j. musí byť urobený tento úkon slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, a to pod následkom neplatnosti. Dohoda o zrážkach zo mzdy musí pritom obsahovať označenie veriteľa a dlžníka, platiteľa mzdy, označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide, ako aj výšku dohodnutých zrážok. Treba zdôrazniť, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací prostriedok upravený v ustanovení § 551 Občianskeho zákonníka sa od ostatných zabezpečovacích prostriedkov líši tým, že uspokojenie pohľadávky veriteľa nielen zabezpečuje, ale súčasne ide o prostriedok splácania veriteľovej pohľadávky. Účinnosť dohody nastáva okamihom jej predloženia platiteľovi mzdy dlžníka (jeho zamestnávateľovi), keď na jej základe sa pohľadávka veriteľa postupne uspokojuje vykonávanými zrážkami zo mzdy dlžníka, ktoré zamestnávateľ pravidelne vypláca veriteľovi, a to až do úplného zaplatenia veriteľovej pohľadávky, pričom nie je vylúčené, že takto by platiteľ mzdy dlžníka mohol realizovať (zraziť z jeho mzdy) aj neprípustné plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Výška vymáhanej pohľadávky (vrátane jej príslušenstva) je totiž založená iba na subjektívnej predstave veriteľa, a nie na objektívnom (komplexnom) posúdení a vyhodnotení obsahu spotrebiteľskej zmluvy a prípadnej nekalej povahy zmluvných podmienok v nej obsiahnutých po „ex off“ preskúmaní súdom, v súlade so zákonnými požiadavkami ochrany spotrebiteľa stanovenými vnútroštátnymi zákonmi a Smernicou Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalej podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

69. Po preskúmaní predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov považuje súd za potrebné uviesť, že uvedená dohoda je neplatná pre neurčitosť jej obsahu. Z predloženej dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že táto neobsahuje výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, keď v čl. I je uvedené, že spoločnosť - žalovaný bude mať voči dlžníkovi - žalobkyni pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe žiadosti/zmluvy o revolvingovom úvere čiastku vo výške 1.500,- Eur s tým, že v prípade riadneho splácania mohol byť žalobkyni poskytnutý ďalší úver v rámci tzv. revolvingu, teda dohoda len opisuje možné spôsoby vzniku pohľadávky. Vymedzenie pohľadávky v zmysle uvedeného článku zmluvy s tým, že touto sú pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečované dohodou a sú tvorené úverom, vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru, prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú, vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadnými dodatkami, je neurčité, a teda v zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj neplatné. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečená pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom tohto zabezpečovacieho prostriedku.

70. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená vo forme osobitnej listiny, no predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná, bola uzatvorená na predtlačí žalovaného, a preto je nepochybné, že žalovaný ju používal pri mnohých právnych vzťahoch, keďže do formulárovej predtlačie boli len vpísané údaje týkajúce sa úverového vzťahu, ku ktorému sa malo zabezpečenie vzťahovať a osobné údaje dlžníka, všetky dojednania boli formulárovo predtlačené. Takáto dohoda

svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Pri uzatváraní dohody dlžník ako spotrebiteľ musí viesť pohľadávku akého druhu a v akej výške zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy. Suma 1.500,- Eur uvedená v čl. I dohody bola uvedená len ako suma v súvislosti s budúcim poskytnutím úveru na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru s uvedením jej čísla. Neurčité je aj zmluvné dojednanie v dohode týkajúce sa výšky splátok, rozsahu, v akom má byť naplnená uhradzovacia funkcia zabezpečovacieho inštitútu zrážok zo mzdy. Neurčitosť zmluvného dojednanie o výške zrážok má za následok neplatnosť dohody ako celku. So zreteľom na uvedené preto neobstojí obrana žalovaného a jeho námietky uvedené vo vyjadrení sú nedôvodné. Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100045125 má formulárový charakter, pričom jej obsah nemohla žalobkyňa žiadnym spôsobom ovplyvniť, nemala možnosť akýmkoľvek spôsobom zasiahnuť do jej znenia.

71. Dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje žalovanému obísť právnu úpravu ochrany spotrebiteľa, ktorá vyplýva jednak z unijného práva ako aj právneho poriadku SR, nakoľko na základe takéhoto zabezpečovacieho inštitútu by sa vykonávali zrážky zo mzdy žalobkyne bez toho, aby boli nároky žalovaného uplatňované zo zmluvy o úvere preskúmané súdom, pričom ten si mohol uplatňovať akýkoľvek nárok bez ohľadu na to, či takýto nárok bol odôvodnený alebo nie. V Dohode nie je presne špecifikovaná pohľadávka a zároveň môže byť zvýšená o zmluvné pokuty, náklady žalovaného v súvislosti s vymáhaním a pod., teda je neurčitá. Neobsahuje presné označenie platiteľa mzdy ako základnú náležitosť takéhoto právneho úkonu, a preto je v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná. Z celého konania žalovaného tak vyplýva, že účelom takéhoto zabezpečenia jeho pohľadávky bolo, aby vylúčil zo súdneho prieskumu uplatňovanú pohľadávku voči žalobkyni.

72. Je nepochybné, že účastníci zmluvy na základe tohto absolútne neplatného právneho úkonu, ktorým mala zmluva o revolvingovom úvere, plnili, pričom žalovaný poskytol žalobkyni peňažné prostriedky vo výške 1.500,- Eur, zároveň aj žalobkyňa postupnými plneniami splácala svoj záväzok z neplatného právneho úkonu, pričom žalovanému uhradila celkom 3.697,02 Eur, čo žalovaný nerozporoval. Každý z účastníkov neplatnej zmluvy je podľa zákona povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal, teda rozdiel medzi sumou čerpanou a sumou vrátenou.

73. Žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku v celom rozsahu, keď mal za to, že žalobou uplatnený nárok je premlčaný, z dôvodu, že k preplateniu istiny došlo prvýkrát už 11.11.2013. Žalobkyňa s námietkou premlčania nestotožnila, počiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby spájala s dňom 21.12.2016, kedy splnomocnila právneho zástupcu na jej zastupovanie v predmetnej veci, teda k premlčaniu by došlo 21.12.2018. Zároveň mala za to, že v danom prípade treba aplikovať 10 - ročnú premlčaciu dobu, nakoľko podľa žalobcu došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu zo strany žalovaného, čo však žalovaný rozporoval.

74. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania a jej spornosť medzi stranami, súd sa v prvom rade musel vysporiadať s touto námietkou. Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva a im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta OZ). Pritom zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie napr. výšky bezdôvodného obohatenia a pod. (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 145/2007 z 24.10.2005).

75. V danom spore si žalobkyňa nárok na zaplatenie sumy 1.518,26 Eur uplatnila titulom bezdôvodného obohatenia žalovaného, vychádzajúc z domnienky, že žalovaným poskytnutý úver je pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bezúročný a bez poplatkov a žalovaný sa

tak obohatil vo výške prevyšujúcej sumu istiny poskytnutého úveru. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je majetkovým právom, a preto sa premlčuje podľa ustanovenia § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Môže sa premlčať tak v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ako aj v objektívnej dobe (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt treba z hľadiska premlčania za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia, aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Na uplatnenie každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne. Ak však nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok, premlčacie doby začínajú plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa.

76. Pokiaľ ide o včasnosť podania žaloby, vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania, súd bol toho názoru, že subjektívna doba na uplatnenie nároku mohla začať plynúť odo dňa, kedy žalobkyňa zaplatila plnenie v súvislosti s úverovou zmluvou nad rámec toho, na čo bola povinná. Nie je možné akceptovať tvrdenie, že o skutočnosti, že na predmetnú zmluvu sa vzťahuje fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti a o bezdôvodnom obohatení, sa žalobkyňa dozvedela až po vyhľadani právneho zástupcu a konzultáciách, resp. od 21.12.2016, kedy splnomocnila právneho zástupcu. V čase uzatvárania zmluvy o revolvingovom úvere (dňa 16.07.2012) platila právna úprava, podľa ktorej sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov v prípade absencie vymedzených náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.) a v prípade nesprávne uvedenej ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.). Vedomosť o tejto zákonnej úprave sa u žalobkyne predpokladá a nemožno ju nijako vyvrátiť. Rovnako tak v Rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.02.2018, sp. zn. 6Co/233/2017, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Martin v obdobnej veci, sa v bodoch 16. až 19. uvádza: „Pokiaľ ide o včasnosť podania žaloby (a vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania) je krajský súd presvedčený, že subjektívna doba na uplatnenie nároku začala plynúť odo dňa, kedy žalobca zaplatil jednotlivé plnenia v súvislosti s existujúcou zmluvou o revolvingovom úvere nad rámec toho, na čo bol povinný. Krajský súd považuje za potrebné opakovane zdôrazniť, že v čase jej uzavretia platila právna úprava, podľa ktorej sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov v prípade absencie vymedzených náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.). Vedomosť o tejto zákonnej úprave sa u žalobcu predpokladá a nemožno ju nijako vyvrátiť (§ 2 zákona č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky). Pokiaľ malo na strane žalovaného vzniknúť bezdôvodné obohatenie na základe neplatných náležitostí zmluvy o úvere, toto si mohol žalobca uplatniť odo dňa vyplatenia finančných prostriedkov zakladajúcich vznik nároku podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru odvolacieho súdu priemerne zdatnému spotrebiteľovi je rovnako pojem premlčania a s ním spojených následkov v podmienkach bežného praktického života všeobecne známy pojem. V podmienkach právneho života je právna skutočnosť spojená s plynutím času pretavená do inštitútu premlčania zárukou právnej istoty“. Na tomto mieste súd poukazuje aj na judikatúru Najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky a Českej republiky, v zmysle ktorých pri bezdôvodnom obohatení nie je významné, či oprávnený má také právne znalosti, aby bol subjektívne schopný zistiť, že zmluva, podľa ktorej plnil, je neplatná a že ak oprávnený z dôvodu právnej neznalosti nekonal včas, ale až potom, čo bol na právnu stránku veci upozornený, nemôže to mať vplyv na jeho prezumovanú vedomosť (v súlade so zásadou neznalosť zákona neospravedlňuje) a teda ani na počiatok plynutia subjektívnej doby podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

77. Pokiaľ teda malo na strane žalovaného vzniknúť bezdôvodné obohatenie z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, toto si mala žalobkyňa uplatniť odo dňa vyplatenia finančných prostriedkov zakladajúcich vznik nároku podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Pri bezdôvodnom obohatení získaným plnením bez právneho dôvodu dochádza k obohateniu okamihom poskytnutia plnenia a teda týmto okamihom je určený začiatok objektívnej premlčacej doby a subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, kedy sa postihnutý dozvedel, že plnil bez právneho dôvodu a komu plnil. Keďže úver bol nesporne v celom rozsahu splatený dňa 11.11.2013, odo dňa 11.11.2013 začala plynúť (dvojročná) subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku žalobkyňou na súde. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, kedy sa žalobkyňa skutočne dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia a o subjekte, ktorý sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Žalobkyňa tvrdila, že o vzniku bezdôvodného obohatenia na jej úkor sa dozvedela po vyhľadani právneho zástupcu dňa

21.12.2016, s čím sa však súd nestotožnil, tak ako je vyššie uvedené. Objektívna premlčacia doba, ktorá je určená nezávisle na subjektívnych dôvodoch dotknutých osôb, vždy začína plynúť odo dňa, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo. Keďže úverová zmluva je neplatná od počiatku, ako bolo vyhodnotené, k bezdôvodnému obohateniu získanému plnením z neplatného právneho úkonu dochádza okamihom poskytnutia plnenia. Týmto okamihom je tiež určený začiatok objektívnej premlčacej doby. Platí, že subjektívna premlčacia doba sa musí zmestiť do objektívnej premlčacej doby. Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr než objektívna premlčacia doba. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto ani subjektívna doba nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. Žaloba bola súdu doručená až dňa 21.02.2017, t. j. po uplynutí objektívnej trojročnej doby ako aj subjektívnej dvojročnej doby. Vzhľadom na vyššie uvedené súd vyhodnotil námietku premlčania vznesenú žalovaným ako opodstatnenú a dôvodnú, nakoľko za daného stavu bol nárok žalobkyne uplatnený na súde po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby. Uplynutím objektívnej premlčacej doby sa nárok žalobkyne premlčal. Ak by aj subjektívna premlčacia doba začala plynúť podľa tvrdenia žalobkyne dňa 21.12.2016, jej začiatok nastal až po skončení objektívnej doby, preto by jej plynutie nemalo v tomto prípade právny význam.

78. Súd v danom prípade neuplatnil desaťročnú premlčaciu dobu a s názorom žalobkyne, že žalovaný konal úmyselne, sa súd nestotožnil. Podľa názoru súdu nešlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, kde by platila desaťročná premlčacia doba. Argumentácia žalobkyne, že v danom prípade ide o desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu, pretože k bezdôvodnému obohateniu žalovaného na jej úkor došlo úmyselne, neobsahuje skutkové preukázanie opodstatnenosti tohto tvrdenia. V prípade premlčania práva pri bezdôvodnom obohatení je v ustanovení § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka stanovená dvojitá kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná, objektívna premlčacia doba je buď trojročná, keď bezdôvodné obohatenie vzniklo z neúmyselného konania (z nebanlivosti) alebo desaťročná, ak bezdôvodné obohatenie bolo spôsobené úmyselne. Ich začiatok je stanovený samostatne; kým subjektívna premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa oprávnený dozvie o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodiť vznik bezdôvodného obohatenia a to, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, pri objektívnej premlčacej dobe je pre začiatok jej plynutia rozhodujúci deň, kedy skutočne (fakticky) došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Obe premlčacie doby sú nezávislé čo do svojho priebehu, jeho začiatku i konca a ak skončí priebeh jednej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu. Pre vzťah objektívnej a subjektívnej premlčacej doby však platí zásada, že lehota so subjektívne stanoveným začiatkom nemôže skončiť neskôr ako lehota s objektívne stanoveným začiatkom, ale môže skončiť najneskoršie s ňou. Občiansky zákonník podstatu úmyselného konania nevymedzuje a preto sa pri skúmaní tejto otázky vychádza tradične z trestného práva hmotného. Zavinenie ako vnútorný psychický vzťah zodpovedného subjektu k vlastnému úkonu a k výsledku tohto konania je založené jednak na prvku poznania spočívajúceho vo vedomí a predvídaní určitého následku, jednak na prvku vôle spočívajúci v tom, že subjekt prejavuje svoju vôľu tým, že niečo chce, ale aj tým, že je s niečím uzrozmeneý. Podľa stupňa vôľovej zložky sa rozlišuje úmysel priamy alebo nepriamy. O priamy úmysel (*dolus directus*) pri bezdôvodnom obohatení podľa Občianskeho zákonníka ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil vedel, že svojím konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne ho chcel získať. O nepriamy úmysel (*dolus indirectus*, resp. *eventualis*) pri bezdôvodnom obohatení podľa Občianskeho zákonníka ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil vedel, že svojím konaním môže získať bezdôvodné obohatenie a pre prípad, že sa tak stane, bol s týmto následkom uzrozmeneý. Súd konštatuje, že nebolo ničím preukázané, že by sa žalovaný na úkor žalobkyne úmyselne obohacoval. Dôvodom vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaného mala byť úverová zmluva uzavretá medzi stranami, ktorú žalobkyňa považovala za bezúročnú a bez poplatkov. Aj keby sa úver poskytnutý žalovaným žalobkyňi skutočne považoval za bezúročný a bez poplatkov pre absenciu podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nie je možné len z uvedeného dôvodu konštatovať, že žalovaný mal úmysel sa obohatiť voči žalobkyňi. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia len všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, ale bolo by nutné v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzavretia úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný v čase uzavretia úverovej zmluvy a prijatia plnenia na základe úverovej zmluvy vedel alebo bol aspoň uzrozmeneý, že sa bezdôvodne obohacuje. Žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, že by žalovaný mal úmysel získať bezdôvodné obohatenie vo vzťahu k plneniu úverovej zmluvy uzavretej práve medzi stranami. Z týchto dôvodov bolo potrebné na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy aplikovať trojročnú objektívnu premlčaciu dobu. Keďže žalobkyňa bola toho názoru, že v

danom prípade musí súd aplikovať desaťročnú premlčaciu dobu, k čomu argumentovala rozsudkom Okresného súdu Lučenec, na tomto mieste súd odkazuje na Rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 03.10.2018, sp. zn. 24Co/35/2018, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Piešťany v obdobnej veci, keď odvolací súd v bode 17. uviedol: „Odvolaciemu súdu sú známe žalobkyňou citované rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/9/2012 z 12.1.2013, 3Co/41/2012 z 6.3.2013, v ktorom judikoval úmysel nebankového subjektu obohatiť sa pre neuvedenie podstatných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere, na druhej strane potrebné poukázať na odlišné rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/63/2015 z 27.4.2016, sp. zn. 13Co/58/2015 z 15.3.2016, sp. zn. 13Co/567/2015, sp. zn. 17Co/847/2014 z 16.9.2015, sp. zn. 17Co/376/2015, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/203/2015 z 28.6.2016, sp. zn. 10Co/206/2013 z 7.1.2015, sp. zn. 24Co/632/2015 z 29.6.2016, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/113/2016 z 16.3.2017.“

79. S poukazom na vyššie uvedené závery súd nárok žalobkyne na zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.518,26 Eur považoval za premlčaný a žalobu v tejto časti zamietol, nakoľko premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať v dôsledku zániku vynúiteľnosti subjektívneho práva.

80. Z dôvodu zamietnutia žaloby v časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd musel zamietnuť žalobu aj v časti nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Podľa dikcie ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, žalobkyňa by mala nárok na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá len v prípade, ak by na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany žalovaného, čo v danom prípade žalobkyne nie je splnené. Nakoľko žalobkyňa nepreukázala úspešné uplatnenie práva v konaní pred súdom, súdu nezostávalo nič iné, než žalobu v časti uplatneného nároku na zaplatenie primeraného zadosťučinenia vo výške 800,- Eur zamietnuť. Žalobkyňa svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 800,- Eur odôvodnila tým, že žalovaný porušil jej práva ako spotrebiteľa, a to najmä s ohľadom na výrazný zásah do jej práv, neprimerané praktiky žalovaného pri vymáhaní úveru, pričom neustále výzvy a navyšovania dlžnej sumy zo strany žalovaného značne nepriaznivo pôsobili na zdravotný aj psychický stav žalobkyne. Súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie nie je dôvodný. V rozhodnutí Najvyššieho súdu SR z 20.03.2008, sp. zn. 6 Obo 302/2016 súd vymedzil kritériá pre posúdenie finančného zadosťučinenia, keď pri posudzovaní je treba prihliadať na všetky okolnosti veci, najmä na to, že ide o vyrovnanie ujmy postihnutého a že ide o určitú sankciu postihujúcu toho, kto závadne konal. Nestačí však na tieto kritériá iba poukázať, ale aj preukázať vznik takých okolností, ktoré by umožnili priznať finančné zadosťučinenie.

81. Žaloba týkajúca sa primeraného finančného zadosťučinenia podľa ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa sa nazýva žalobou satisfakčnou, pretože primerané zadosťučinenie sa označuje za prostriedok satisfakcie. Okrem satisfakčnej funkcie má inštitút primeraného finančného zadosťučinenia taktiež funkciu sankčnú, pretože zaplatenie zadosťučinenia predstavuje pre porušiteľa taktiež finančnú ujmu, nie len ujmu morálnu. Primerané finančné zadosťučinenie je považované za nástroj k odstráneniu ujmy nemateriálnej povahy, a teda nie ako náhrada za spôsobenú materiálnu škodu. Plní taktiež funkciu preventívnu, pretože musí odraďovať od ďalšieho nezákonného postupu porušiteľa. Tento účinok môže vyvolať len finančné zadosťučinenie zodpovedajúce významu chráneného záujmu. Žalobca v spore musí preukázať, že sa žalovaný dopustil porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie podlieha voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať.

82. Nárok na priznanie finančného zadosťučinenia žalobkyňa odôvodňovala výrazným zásahom do jej práv a neprimeranými praktikami žalovaného pri vymáhaní úveru, pričom neustále výzvy a navyšovania dlžnej sumy zo strany žalovaného značne nepriaznivo pôsobili na jej zdravotný a psychický stav. Uvedené tvrdenia však žalobkyňa už širšie nerozvieďla a na ich preukázanie žiadne dôkazy súdu nepredložila a ani neoznačila. S poukazom na to bolo potrebné kvalifikovať tvrdenia žalobkyne ako jej subjektívne pocity, ničím nepodložené, nepreukázané, a preto odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa v dôsledku konania žalovaného neutrpela takú ujmu, ktorú by bolo potrebné zhojiť poskytnutím finančného zadosťučinenia. Aj z týchto dôvodov súd musel žalobu v časti finančného zadosťučinenia zamietnuť.

83. Záverom súd uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

84. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

85. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

86. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že prevažne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %. Podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobkyne v rozsahu 25 % a hrubý úspech žalovaného v rozsahu 75 %, keď žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala celkom štyroch nárokov (neplatnosti dohody o poskytovaní služby, neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, vydania bezdôvodného obohatenia a zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia) a súd žalobe vyhovel len ohľadom jedného nároku (určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy). S poukazom na uvedený pomer úspechu strán vo veci a tým daný prevažný čistý úspech žalovaného v rozsahu 50 %, súd v konečnom dôsledku rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v uvedenom rozsahu.

87. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).